

[Ole Espersen]

ren – hvis forslaget vedtages – har udarbejdet et cirkulære, eller hvad der skal til, er vi selvfølgelig interesserede i, såfremt ministeren måtte ønske det, at drøfte den nærmere udformning. Som sagt erkender vi, at der er nogle praktiske vanskeligheder, men bestemt ikke så store, at det skal forhindre os i at søge forslaget gennemført.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke hr. Ole Espersen for de supplerende oplysninger, han er kommet med her fra talerstolen, til belysning af handlingsforløbet i justitsministeriet, mens han var minister.

Jeg vil godt stille 2 konkrete spørgsmål til hr. Ole Espersen. Det ene er: hvad var det for et forslag, man sendte ud til politimestrene den 11. september 1981? Jeg forstod, at det var dem, man havde sendt et høringsbrev med et forslag til. Dernæst vil jeg godt spørge: er det ikke en forholdsvis usædvanlig praksis, at man sender noget ud til høring og resolverer i ministeriet, inden høringsvarene kommer tilbage? Det er måske et tilfældigt sammenfald – det kan jeg kun gisne om – at det sker i noget nær de sidste timer, man opholder sig i ministeriet, inden en ny regering kommer til.

Ole Espersen (S):

De forslag, der blev udsendt til anklagemyndigheden med henblik på at høre dens vurdering – det skete, som hr. Bjørn Elmquist sagde, den 11. september 1981 – gik ud på, at man kunne tænke sig, for at opfylde det behov, der er til stede her, enten en destruktion eller en udskillelse af de pågældende dele af sagsmaterialet med henblik på specielt sikret opbevaring eller opbevaring af hele efterforskningsmaterialet, dersom udskillelse af de nævnte dele af materialet ikke kan anses for praktisk mulig, men i så fald opbevaring under ganske særligt sikrede forhold, således at folk, der ikke bør have adgang til disse oplysninger, heller ikke får det. Det var de skitserede løsninger, der var lagt frem.

Jeg skal sige, at der ikke blev truffet nogen beslutninger den 9. september 1981. Der blev redegjort for nogle verserende sager, hvor jeg gav udtryk for, hvad min holdning var, men selvfølgelig også for, at såfremt en senere

minister måtte ønske at ændre disse beslutninger og indtage en anden holdning, så var det ministerens egen politiske vurdering.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg må igen takke hr. Ole Espersen, for hermed fik vi jo fastslået, at dette vedrørte de tanker, den daværende socialdemokratiske justitsminister havde om at opbevare disse oplysninger under særligt sikrede forhold, hvorimod det forslag, vi i dag diskuterer, drejer sig om destruktion, ødelæggelse, fjernelse. Jeg synes nok, der er en væsentlig forskel.

Jeg synes stadig, at jeg er uden svar på, om det er normal parlamentarisk praksis, at man træffer en sådan beslutning uden at afvente høringsvarene i de allersidste timer, man er i ministeriet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ved førstebehandlingen af dette forslag advarede jeg imod gennemførelsen. Jeg gjorde det dels med fremhævelse af en række, synes jeg, relevante argumenter, dels med henvisning til mine 2 nærmeste forgængere som justitsministre, der begge her i folketinget havde imødegået forslag, der gik nogenlunde i den samme retning som det forslag, man nu ønsker i socialdemokratiet at vi skal vedtage. Jeg syntes, at de argumenter, der blev anvendt, navnlig af hr. Henning Rasmussen, men også af hr. Ole Espersen, var så indlysende, at man måtte sige, at det ville være forkert at gennemføre et forslag af den karakter.

Når såvel mine 2 forgængere som jeg selv ikke mente og mener, at man skal gennemføre dette beslutningsforslag, skyldes det selvfølgelig ikke, at man bryder sig om at trække personlige forhold frem, men alene opfatter det som en nødvendighed i forbindelse med en efterforskning, hvis den skal give resultat.

Jeg må desværre sige, at en gennemførelse af dette forslag vil betyde, at man kommer til at skade efterforskningen af nogle af de største straffesager, der kan komme op. Jeg mener, det er særdeles vigtigt at fremhæve, at forslaget stærkt vil forringe politiets muligheder for at opklare alvorlig kriminalitet. Ikke mindst i de sager, der er særlig vanskelige og alvorlige, kan det for politiet være nødven-